

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

LXV. In pari delicto vel causa potior est conditio possidentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](#)

ptæ dato Regulæ lensui non aduersantur: tum verò; quia contra Ius facta pro infectis catenus habentur, quatenus carent robore firmitatis; cùm perinde, ut infecta, effectum non fortiantur ope exceptionis vel sententiæ judicialis, iuxta illud Joannis Papæ, *Quod contra leges accipiatur, per leges dissoluti mereatur, can. & dicit. 10.*

REGULA LXV.

In pari delicto vel causa potior est conditio possidentis.

SUMMARIUM.

1. Concordantes cum hac Regule Civiles.
2. Earum sensus, firmatur ratione,
3. Et variis exemplis declaratur.
4. Possessionis favor prævaleat causis Pii.
5. Solutio Regulae objectorum.

1. **C**anonica ista Bonifacius VIII. complexus est principia duarum Juris Civilis, Regularum 128. & 154. quarum prior Pauli, *In pari causa possessor potior habebit* debet: posteriori Ulpiani responsum est, *Cum par delictum est duorum, semper oneratur perisor, & melior habetur possessoris causa.*

2. Utraque JCT. & suā etiam summus Pontifex optimè prospexere possessoribus; cùm his oppido favorabilis earum lensus sit, *Cum par duorum causa est, tam in debitis quam in contradicibus aliis, melior est conditio possidentis; ut alteri semper prævaleat, & possessione nunquam deieciatur, nisi ad instantiam perisoris, qui meliori Jure uitetur.* Ratio est partim; quia duo tituli fortiores sunt & prævalent uni ex duobus, e. l. de Treuga

& Autb. Cessante C. de Legit. bared, possidens autem duos habet titulos: unum dubium, an res vg. ad se pertineat, in quo convenit cum petitore adversario suo non possidente: alterū fundatū in præsumptione Juris, in dubio faventis possessioni: quō titulū adversarius caret; ut prouide huic merito ille præferatur. Partim verò; quia is, qui possidet, in judicio Petitorio est reus: rei autem plerumque favorabiliores sunt, quam actores, Reg. Favorabiliores 125. ff. & Reg. Cum sunt 11. in 6. Iuráque proniora ad absolvendum, quam ad condemnandum, l. Arria-nus 47. ff. de V. O.

Possessoris in pari casu & delicto præalentis exempla in Jure & apud DD. obvia sunt; sic enim, si idem beneficium eodem die à Papa istiusve legato & ab ordinario diversis collatum sit, nec apparet, cuius collatio sit prior, præfertur & beneficium retinet possessor, e. Si à Sede, 31. de Prob. & dignit. in 6. Si quis dubitet de promissione, vg. Deo per votum facta, istud non tenetur patrocinante sibi possessione libertatis, quam à natura acceptam retinet, donec de obligatione aliqua constet, arg. t. Ex parte 18. de Censibus, quō loco in dubio de rei promissæ quantitate consultus Innocentius III. obligavit ad minorem, si major ex solutionis stabilitate non sit in possessione, Sotus Lib. 7. de Jusititia q. 3. art. 2. & Suarez Lib. 4. de Voto. cap. 5. n. 7. Si litigantium utriusque testes & que idonei & pares sint, eorum depositiones præferuntur, qui pro possessor, e. Ex literis 3. &c. si uterque se possidere contendat, qui de antiquiori possessione deposuerunt, l. Licet 9. de Probat. Si reus excipiat de dolo petitoris seu actoris, huic doli replicatio non datur; quod utriusque delictum par: & in pari delicto melior sit conditio possidentis, exemplum

exemplum est Ulpiani Reg. Cum par cit. Ob hanc causam datum non repetit, qui pecuniam judici pro ferenda sententia iniulta aut meretrici dedit pro sui corporis prostitutione, can. Non sanè 14. q. s. l. Ubi autem 3. ff. & l. Cùm te 2. G. de Condit. ob turpem caus. Si inter duos conjuges convenerit; ut alterò mortuò bona apud superstitem remaneant: & utrōque mortuō, uter eorum prius decellerit, non appareat; atque idecirco duorum utriusque hæredum uterque bona ab altero accepta repeatat, possessorum præfert Bartolus in l. Si inter 8. ff. de Reb. dub. Duobus quoque contendibus de Principatu, si quis meliori Jure utatur, non conser, & Fidelitatis juramentum valalli possidenti præstent, Jure excusantur; quantumvis Principatus postea ab altero evincatur, Guido Pap. Decis. 68 & 92. & Peck. hic n. 2.

4. Neque possessionis prævalet Ecclesiæ vel alterius causæ Pia favor: quantumvis hujusmodi causarū favor potior sit eō, quod reus gaudet, c. fin. de Sent. Etre judic. cum in pari causa reo etiam præseratur actor, qui est possessor, secundum Rui-
num Lib. 5. Consil. & Fulgosum Consil. 138. dub. i. & minor qualitatis litigantium quam possessionis ratio in judicio habeatur. Unde Jura, in dubio reum absolendum clamantia, de reo possesso-
re exaudienda, monent DD. cit. & Tira-
quellus de Jure Primogen. q. 17. opposit.
l. n. 33.

5. Neque hoc favore possessionis Jura prædoni, furi, & injurii possessoribus aliis patrocinium præstant; quia hos non tuerunt contra rerum dominos; cum res his ablatas cum omnibus fructibus re-
stituere, illata damna resarcire, pro in-
juria quoque satisfacere teneantur, per c.
Gravis 11. de Resist. spoliat. l. 1. s. 31.
Et. ff. de Vi armata. Neque refert;

quod illos tueantur contra actores par-
scelere contaminatos; quia sic quoque
eis non patrocinantur; cum lucrum, si
quod inde habent, auferat fiscus: ipsi
verò insuper ad poenas & supplicia pro-
merita trahantur, Glossa in l. Ubi cit. &
Peck. hic n. 8. ad 2.

Neque tertiod; quod, si uxori viti leno-
cino adulterata fuit, licet utriusque de-
lictum sit par, nihilominus matrimonio
solutio à viro dos repétatur, quin de uxo-
ris adulterio excipere possit, l. Cùm mu-
lier 47. ff. Soluto matrim. luculentò argu-
mento viri possidentis conditionem me-
liorēm non esse, quām pro dote agentis;
quia, esto, quod aliqui negant, viri & uxo-
ris delicta paria sint, & dotem possideat
solus vir, locus tamen Regularis non foret;
quod dotem repetentis actio non in deli-
cto & turpitudine, sed in honesto tantum
dolis contractu fundetur. Præterquam;
quod vir illo Juris favore dignus non sit;
cum uxoris mores aut antè corruerit, aut
corruptos postea probabit, ut ICT. 9. l. cit.
observat.

Neque etiam quartod; quod possessor
plerūk lucrum capet: & in pari cau-
sa potior sit conditio ejus, qui de damno
vitando certat, l. Quamvis 11. C. de J.
& F. J. cùm; quia de isto non minus fre-
quenter reos quam actores certare, illius
eventus demonstrant: tum verè; quia de
damno certans plus favoris duntaxat ha-
bet, quando damnum non lentit ex sua
culpa, Salycet. in l. Cùm te sit. & neuter
est in possessione.

REGVL A LXVI.

Cùm non stat per eum, ad quem
pertinet, quod minus conditio implea-
tur, haberi debet perinde, ac si
impleta fuisset.

Qq 99

SUMMA.